

GÜLLÜ KARANFİL

Sanki yıldızlar aucumdaydı
Okadar yakındım bân gökâ.
Sanki yıldızlar bana yapmıştı
Üzümü kara lekü, biyaz lekü.

SANKİ
YILDIZLAR
AUCUMDAYDI...

Qili Karanfil
Sani Yıldızlar
Ailemdaydi -
Baki 2002

GÜLLÜ KARANFİL'dən

Stepan Ağaya

en hoş arzisi
Nurlan

tesma@box.az

20.07.06.

SANKİ YILDIZLAR
AUCUMDAYDI...

АРХИВ
СТЕПАНА КУРОГЛО

Bakı - "Nurlan" - 2005

Güllü Karanfil.

Sanki yıldızlar aucumdaydı...

Bakı - "Nurlan" - 2005. – 104 səh.

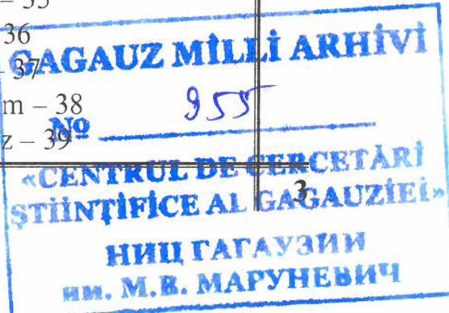

K $\frac{4702000000}{N - 098 - 2005}$ Qrifli nəşr

© «Nurlan», 2005

İÇİNDEKİLÄR

AYDINNIK SAVAŞI

- Sabaa hayır – 9
Daatmaa karannı – 10
Zamanı gelmiş – 11
Of, bozuldu bizim Deniz – 12
Ne kıpêrsın gözünü karannık? – 13
«Bän sana gelecäm» – 14
Denizdän kaçsın prosluk – 15
Azerbaycan şehidlerinä – 16
Azerbaycan – 17
Turan Türküsü – 18
Söz – 19
Auçlana kurum üstümä atmazsanız – 20
Aydinnık – 21
Var sözüm – 22
Yalçı-yara ürääm oldu – 23
Uyan halkım – 24
Resimcilär – 25
Güreş benim canım – 26
Kendi dilimdä – 27
Su septik acına – 28
Ömür çizisi karannık bir yol – 30
Bän bütün Türk Ellerin Vatandaşım – 31
Boşuna sözüm – 32
Göklär – 33
Yıldızlı yorganı üklendim sırtıma – 34
Mutsuz balıkçı – 35
Saman yolu – 36
Tunur gözüm – 37
Geldi vakıt, evladım – 38
Düşmä yerä, yıldız – 39

KİRPİYİMÄ ASILDI GECÄ

- Neye görä dünya hep alatlêêr? – 43
Kauştu üreemdä güneş – 44
Üstümä yatmıştı karannık – 45
Bän gideerdim yalnız, şüşedän – 46
Bän yalnız – 47
Bän beenerim, açan bän yalnızım – 48
Sän hem bän – 49
Elini uzat bana, fidan – 50
Yeşil kırlar, geniş kırlar – 51
Bän taa ölmedim, bän taa diriyim – 52
Sanki yıldızlar aucumdaydı – 53
Titirerdi karannık aydınnık gözlerimdä – 54
Kirpiimä asıldı gecä... – 55
Kirlı gölcüktä titireer yıldızlar – 56
Başımın kapusu kapandı – 57
Kül benim canımdan kaldı – 58
Korkutma beni, sakındırma – 59
Maavi göktä biyaz yıldız – 60
Aardıma takışma, canavar – 61
Bän iyldim dokunmaa otçaaza – 62
Bän doydum yalnızlık sesinä – 63
Almıştım kucaama bütün gökü – 64
Beni düşünmä – 65
Süzüldü gözüm bulutlara – 66
Sen misin, yalnızlık, hadi gir odama – 67
Yer mi tepreer? – 68
Lüzgär sanki demir elli insan – 69
Kaybelerim dipsiz yollarda – 70
Dalgalar yuvarleerlar beni kumnukta – 71
Aar gelir kalbimä – 72
Kimsin sän? Tanrıdan mı geldin? – 73
Mantar toplamaa... – 74

- Aktı gözüm denizä -75
Gözümün içindä kaynarcaklar kurudu - 76
Duman - 77
Yayıldı meydannar önümdä - 78
Bän genä bakerım koyu karannaa -79
Karışer fikir - 80
Ban işidermi onun sesindä sesimi - 81
Şamata - 82
Duvarlar abanardı biri-birinä - 84

ÇİZMÄ KADAR BOYLARI

- Kedi, kedi maulama - 87
Şindi duydum geldi kış - 88
Pilicim benim - 89
Al, be Kosti, kavalı - 90
Çizmä kadar boyları - 91
Turqay sesi - 92
İsteyiş - 93
Var çok insan bu toprakta - 94
Küyüm benim masalda - 95
Kaar yayêr pança-pança - 96
Dekabrinin yalannarı - 97
Yeni yıl - 98
Ay Vasil - 99
April - 100
Anama - 101
Oktabri - 102

ÖNSÖZ YERİNÄ

*Dörd bir yana dağılmış türk soyları,
Sönmüş ocaq, köçüb getmiş boyları,
Dərdli-dərdli axar bozkır çayları,
Saxlar içdən gizli ümid, güman hey,
Qoca türkün düşdüyü gün yaman hey!*

Almas Yıldırım

AYDINLIK SAVIŞI

SABAA HAYIR

Dan yerleri çoktan aardı,
Tä oyanêr lüzgär.
Güneş maavi gökä kalktı...
Peydalanêr seslär.

Sabaa hayır olsun, daalık,
Hayır olsun, bayır!
Serin soluk getir saalık...
Kırlar, sabaa hayır!

Sabaa hayır, yeşil otlar,
Sabaa hayır, İnsan!
Sabaa hayır, çivi-kuşlar,
Sabaa hayır, VATAN!

DAATMAA KARANNII

Halkım yaşêêr kara daada.
Bir kaç yıldız göktä
Deneer daalı aydinnatmaa,
Oyalanmaa diptä.

Bitti tä irminci asir
Daalık sa hep kara.
Karannıkta daalêr fikir
Baarêym insannara.

Yıldızım bän, ani läözüm,
Döksün şılak yerä.
Öylä yıldız läözüm yansın,
Aydinnatsın, zerä...

Şafkım uçêr yerä hızlı,
Daadêr o karannı!
Yeter, millet, gezmä yaslı,
Ha, brakalım daalı.

Benim kısa yaşamamda
Bän çalışêrim çok.
Milletimä, ani daada
Bän haykırım çok.

Bän bir yıldız, duudum göktä,
Geldim çalmaa şiiir!
Halkım, anna çirkin diptä
Sän başını kaldır!

ZAMANI GELMİŞ

Ayaa kalk Gagauzstan!
Sana Türk Ocaan içindän seläm getirmişim,
Büük halkın oollarından
Senin için, Milletim, kurt sesi getirmişim.

Ayaa kalk Gagauzstan!
Sana Korkut içindän kıvılcın getirmişim.
Şehitlerin ruhundan
Senin için, Milletim kucaklan nur getirmişim.

Ayaa kalk Gagauzstan!
Dedem Oğuzun soluunu getirmişim.
Ayaa kalk, Ana Vatan!
Ayaa kalk! Bir ol! Artık zamanı gelmiş!

Of, bozuldu bizim Deniz
Gemi gider buruk-buruk.
Kalırız, Allahım, dilsiz,
Dalga sansın başı bozuk.

Durgunun, Dalgalar, zerä,
Olur çirkin işlär bizdä.
Çökerim, Büük Tanrım, dizä,
Çünkü, artık indik dibä.

Pek kuvetliysin sän, Lüzgär,
Kaldırma büük Dalgaları.
O boz suların altından
Çıkêr insan kahırları...

Yannêr bizim Toprak-gemi,
Başlêr tä-tä ahtarılmaa.
Göklär olêr katran gibi,
Güneş tä başlêr kararmaa.

Lüzgär, olursan cömertli,
Olursan canacızganni,
Biz dooruduruz eceli,
Siliriz dökülmüş kanı.

Ne kıpêrsın gözünü karannık?
Bân hep o kadar aydinnıkım.
Sân bütün bucaamı sarıydın.
Ama bân sendän taa büüküm.

Kıpma gözünü, aldanmaycam bân,
Bakma ki sän kaavisin.
Bana kuvet geler eveldän,
Sân bir taş gibi aarsın, dertliysin.

Kıpma, senin bitecek vakıydın.
«Aydinnık» olacak aydinnık.
O zaman çıkacak zıندانın canı,
Unudur gelennär nedir o «karannık».

1991

«BÄN SANA GELECÄM»

Allahım, bän sana danışêrım,
Allahım, sän yardım et bana.
Bän aalêrım, yavaşıcık aalêrım.
Taketti yaşamak canıma.

Sän beni duudurmuşun vakıtları,
Hem vermişin birazcık akıl.
Hep beni uyutmuşun masalları
Bän sana hep olêrım mayıl.

Yaşamaa sän beni üüretsenä,
Böylä bet hem çirkin zamanda,
«Bän sana gelecäm» söylesenä.
Bän Seni bekleycäm Tokatta.

Allahım, bän yavaşıcık aalêêrım,
Taketti yaşamak canıma.
Allahım, bän sana yalvarêrım,
Sän güclüsün, yardım et bana.

DENİZDÄN KAÇSIN PROSLUK

Maavi deniz oldu tunuk,
Balıcaklar oldu deli.
Akılları çelik, bozuk
Dalêêrlar bir birilerni.

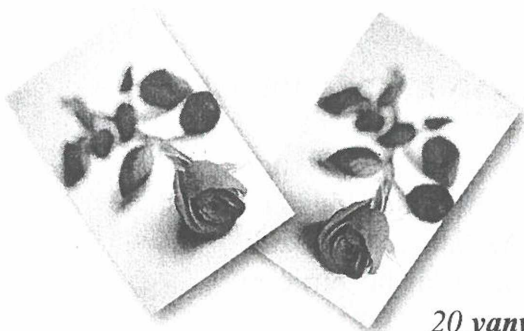
Yok nä imää su altında
Çoktan yok orada dostluk.
Azarlamak salt aazlarda,
Deyni orda gezer yokluk.

Orda yok nerdä yaşamaa...
Büük Balıklar o yerlerdä.
Açan Küçüü isteer baarmaa
Büügü sokêr onu dibä.

Bu Denizdä çok balıcak,
Angıları kapsız üzeer,
Angıları kaldı çıplak,
Angıları kısmet isteer.

O suları, Tangrim, diiştir!
Su Denizdä çoktan bozuk.
Küçüklerä kısmet getir.
Ko Denizdän kaçsın prostluk.

1990

20 yanvar, 1990-cı yılda
ölenlerin anısına

AZERBAIJAN ŞEHİDLERİNÄ*

Karanfillär kokardı uzaktan,
Meydan yaşlı seslän susardı.
Canım benim aalardı iraktan
Sancı buvazımı buvaardı.

Tepä-tepä durardı çiçeklär
Karşı o genç üzlü şhidlerä.
Kannı yaşlarlan doluştu gözlär...
Genç insanlar karıştalar yerä.

Kara yıldız konmuştu Bakıya,
Karıp-katıp toprpakistan etleri.
Kahr. Yazık kaptı çok gençleri...

Baku -1991

*şhid- vatan uurunda ölen kişi.

AZERBAYCAN

Kara üzlü, kara kaşlı,
Azerbaycan!
Üşek boylu hem can taşlı,
Azerbaycan!
Girgin, kaavi hem kuvetli,
Azerbaycan!
Gözlerindä yaşlı bakış,
Azerbaycan!
Senin halgın isteer barış,
Azerbaycan!
Karanfillär kahr sürdü,
Azerbaycan!
Gagauzda acı büüdü,
Azerbaycan!

No
May, 1991 - Baku

GAGAUZ MILLİ ARHİVİ

958

«CENTRUL DE CERCETĂRI
ȘTIINȚIFICE AL GAGAUZIEI»

А Р Х И В
СТЕПАНА КУРОГЛО

17
МІЦ ГАГАУЗІИ
М.В. МАРУНЕВИЧ

TURAN TÜRKÜSÜ

Gün günden umutlar karanlık oluyor-
Korkuyorum. Geceler kulağıma ağlayış geliyor
Tebrizim ağlıyor. Ağlıyorum.

Bozkırlarda Bozkurtlar uluyor-
Uluyorum. Geceler kulağıma inilti geliyor.
Kerküküm ağlıyor. Ağlıyorum.

Altaylarda taş Balballar bağıyor-
Bağıyorum. Geceler kulağıma çağrışlar geliyor.
Kırımlım ağlıyor. Ağlıyorum.

Karabağın yarası yüreğimde temire oldu,
Yaramın içinde daha bir yara doğdu.
Kime derdimi söyleyim, sesim sesimde boğuldu,
Ey Türk oğlu Türk! Sen ulusun, ağlama!

Gün günden geceler kısa, aydınlık olsun!
Türksevmez düşmanın gözüne ok olsun!
Gagauz Yeri, Anadolu...! Bütün Türk Eli
Günle dolsun!
Ey TÜRK OĞLU TÜRK! Sen ulusun!
Yolun açık, uz git, yorulma, usanma!

SÖZ

Yaamur akêr bir tel gibi üzümdän,
Bän, Güllüye, geldi seläm Denizdän.
Halk yaşlarinnan islandım, oldum yaş,
Bana kalsa bu canımdan indi taş.

Üzüm benim bakêr dooru yaamura,
Bän kuruldum, canım gider duvara.
«Saklama sän hiç üzünü yaamurdan
Kayna halkınnan» -bu sözlär yukardan.

Auçlana kurum üstümä atmazsanız
Ne olur?
Konur gözümä ak kireç koymazsanız
Ne olur?
Ne olur, bey benim cellat vakıdım,
Sakın! Bän senin gür, yeni evladın!

Bu zihirlän sän halkımın canını
Tıkandırmaycan.
Can istediylim bir tarafa
Sıvıştırmaycan.
Sakın! Bän senin yeni, gür evladın.
Ne olur, bey benim cansız vakıdım.

1991

AYDINNIK

Düşünmeklär urulêrlar biri-birinä
Kim sä baarêr fikrini yollayıp cendemä.
Kim sä bekleer cevabı hep kendi sesinä.
İşit Tanrım, çık karşı, durgut belayı.

Kara yıldızlar toplanmışlar Turan üstünä
Alêrım aydın yıldızın sesini sesimä.
Korku çaprazlı, o dönmüştü haliz tersinä,
Hey Bozkurdum, çık karşı, göster yolları.

Gecelär diyştirirlär hızlı geçirip aydınnu...
Aydınnu kapadêrlar unudup hesapsız zararlı.
Aydınnık savaşsana kuumaa zararlı karannı.
Türk ocaa, kolver kıvılcın, aydınnat dolayı.

1991

VAR SÖZÜM

Oynat kendini fikirim,
Dalbın necä bir damar
Da bän gideyim o yana.
Yalvarêrim beni kurtar.

Kurtar, kurtar fikirim,
Aar soluk tak etti canıma.
Ko hiç olmasa bir kıpıma
Kırlayım o yana, o yana.

Yalvarêrim kurtar beni,
Yap ölü beni bu toprakta...
Ama genä getir geeri
Var işim, var sözüm burada!

1990

Yalçı-yara ürääm oldu,
Yalçı-yara canım.
Gençliim zorluu isläändan duydu.
Zeedelendi acım.

Durumumuz pek bıktırdı
Orda-burada cenk.
Derä-derä kannar aktı,
Saçlar oldu sümek.

Neçin insan iyer insanı?
Nelär etmeer ona?
Biz unutmuşuk Allahı,
Verdik ruh şeytana.

Çok yerlerdä artık aaçlık,
Çok yerlerdä yokluk.
Çok yerlerdä insan yanık.
Soluk olêr bozuk.

Acaba ne oldu bizä
Yaşoordık pek islää.
Pek zor oldu konmaa dizä,
Kalkınmamaa karşı.

Buluşmasınnar kılıçlar,
Patlamasın tüfek.
Duusun topraa yeni cannar,
Duusun biyaz ekmek.

1991

UYAN HALKIM

Halkım benim, uyan, uyan,
Kalkın o zehirli diptän.
Kalkın, dostum, kalkın, Oglan,
Kalkın o çürük döşektän.

Ya bak dilimiz ne gözel,
Ya bak ne turnalar öter,
Ha, düzelim kıvrak ecel.
Yalpak güneş umut verer.

Halkım benim, uyan, uyan.
Aç sersemni gözlerini.
Zoorluk olur. Sän salt oyan,
Salvermä gür ellerini.

Afetmeycek gelän boylar,
Eer uyursaydık biz çok.
Vakit geldi, kalkın, Oglan,
Zerä iylik olmaz hem yok.

1991

RESİMCİLÄR

Resimcilär, resimcilär,
Bana siz pek lääzım.
Kısaldılar braz gecelär,
Resimcilär, resimcilär.

Resimcilär, resimcilär,
Canım sizä hısım.
Yıldız gibi yandı gözlär,
Resimcilär, resimcilär.

Bereketli resimcilär,
Ayoglu hem Savastinnär,
Stomatov, Vlah hem dä Üzmat!
Bana siz taktınız kanat.

1991

Güreş benim canım,
Bilgiyenä güreş.
Acıt, ürek sancım.
Canım - raatsız ateş.

Güreş, aydın aklım
Pisliklenä güreş.
Benim dooru lafım
Yandıracak ateş.

Hey, şiirim, güreş,
Dayanma, fikirim.
Sözüm olsun ateş,
Belli olsun yerim.

1991

KENDİ DİLİMDÄ

Yaptınız bana ceza,
Ama yok bişey.
Sizin bet lafınıza
Sizä ceza düşer.

Yaşlarım damnêêr yapraa,
Ama yok bişey,
Dünyada zor yaşamaa,
Ama yok bişey.

Her bir şairdä olêr
Böylä büük işlär.
Her biri dä dayanêr,
Ama yok bişey.

Kim gülärdi, ko gülsün,
Ama diil islää,
Kim azetmeer dilindän,
O hiç diil insan.

Bän yazêrim canımdan
Kendi dilimdä.
Şiirim korkmêêr nacaandan ...
Sauş önümdän!

1987

*Azərbaycanın özgürlük şairi
Almas Yıldırımın cavab*

SU SEPTİK ACINA

Biz xəbər getirdik Arazdan, Milddən,
Al güllər getirdik Çəmbərəkənddən.
Tanıdı özgürlük şairini Vətən!
Vətən həsrəti ilə alışan, Almas,
Su səptik acını, oduna, Almas!

Demiştin «öləndə yandırın məni
Küleklər külümü aparsın Yurda».
Galaya torpaq gətirdik Kaledən!
Vətən həsrəti ilə alışan, Almas,
Su səptik acına, oduna, Almas!

Havanı, ruhunu duyduq senin biz,
Sən udan havanı köksə çəktik biz.
Ülküdaşız deyə qururlandık biz!
Vətən həsrəti ilə alışan, Almas,
Su səptik acına, oduna, Almas!

Xəzərdən Hazara Salam gətirdik,
«Qara dastanı» nı dilə gətirdik.
Türkün, varız! deyə sevindik!
Vətən həsrəti ilə alışan, Almas,
Su səptik acına, oduna, Almas!

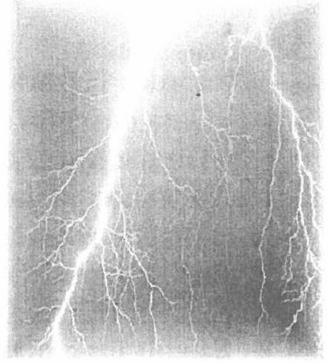
Sən bir ürəksin, sən bir dağsan,
Barı tükənməyən yaşıl bir bağsan.
Vətəndə sən artık bir tacsan!
Vətən həsrəti ilə alışan, Almas,
Su səptik acına, oduna, Almas!

Elazığ-2005,

13.Uluslararası Hazarar şiir Akşamları ,
Almas İldırımın anısı.

*Almas İldırım 1907 yılında Azərbaycanda duumuş, 1931-cu yilda zengin ooolu olduu için, serbest fikirli olduu için Vatanından kaldırıldı.

Aşhabatta, İranda zor günnar yaşadı. 1932-ci yilda, şair Türkiyenin Elazığ kasabasına kaçtı. Orası İkinci Vatanı oldu. Orada yaşadı, yarattı. 1953 yılında Vatan hasretiylən orada öldü.

Ömür çizisi karannık bir yol
Dipsiz kenarsız ara.
Öndä suskunnu hem kara bir çöl,
Angısı götüreer sınıra.

Yol bitecek dä ne olacak
Görecektir bütün dünya
Kızgın kılıçlar neleri kıyacak...
Bän duêrim sünä-sünä.

Ban bütün Türk Ellerin Vatandaşım
Neredä türk varsa orada Vatanım.
Millionların acısını taşıyacısıym
Aırım acıdan, aırım, aar!

*ceviz ayının 23,
2005, Elazığ*

BOŞUNA SÖZÜM

Bän deniz ortasında,
Boz sular arasında.
Yok, gözükleer hiç toprak,
Bän kalêrım aalarak.

Nerdän-nerey köprücük
Önümä çıkêr küçük.
Tırmanêrım bän ona,
O düşer daala-daala.

Sora genä su... hep su,
Allah beni korusun.
Kesildim, yok kuvedim
Buruştı sudan etim.

Yok hiç birerdän yardım,
Denizdä garip kaldım,
Yardım et bana, göküm,
Süzüldü sana gözüm.

Gök maavi, deniz maavi,
Sizdän yoktur taa kaavi.
Hepsicii elinizdä.
Bän sä hep bir kafestä.

Bulandı burda canım,
Yoktur benim ilacım,
Bulandı konur gözüm...,
Boşuna akêr sözüm.

GÖKLÄR

Göklär, göklär,
Maavi göklär
Sendän geler
Çimçiriklär,
Aydın geler.

Maavi göklär
Başım döner.
Aklım gider
Açık göklär,
Kısmet getir!

Deniz göklär,
Sendän geler
Gürültülär.
Yalpak seslär
Saalık verer.

Maavi göklär,
Maavi gözlär
İnsan sendän
Yarndım beklär
Aydın göklär.

Yıldızlı yorganı üklenip üstümä
Çekettim bitkisiz yola.
Bu auşam serinnii sıvındı güüsümä
Fikirim ilişti dala.

Yıldızlı yorganı üklendim sırtıma,
Yollandım aaramaa dooruluu.
Yıldızlar sanki toz kondular annıma,
Üreciyim sä duydu boluu.

MUTSUZ BALIKÇI

Büük denizin boyunda
Bän yalnız. Balıkçıyım.
Çuval hem olta hazırda
Eer tutsam. Kısmetliyim.

Türlü renkli balıklar...
(Diil lazım bän onnara)
Suyun üstündä hep var
Yaklaşmazlar yanıma.

Onnar başka dünyadan.
Bän sa mutsuz balıkçı
Yerdä bän bir yaşayan
Sudan çekän, kurtarıcı.

Dar geldi geniş Deniz,
Bozardı maavi sular.
Sorular kalêr sessiz
Aarlaşêr kara kaşlar.

Kuvetsiz bırakıp toprraa
Atılêrım Boz suya,
Ama neçin sä dalga
Sıbidêr hep kuruya.

Urulup bayırlara
Kanıdım yaralanêr...
Sorarım dünyalara
Balık ne yıl uyanır.

SAMAN YOLU

Kara daada beni kaybettilär.
Kaldım yalnız. Nası bulcam yolu?
Duyêrim ki çaarêr beni seslär,
Ama gözlär yaşarlana dolu.

Yalancılık sardı nası yılan,
Solumaa hiç yetişmeer soluk.
Göz önündä insan olêr şeytan.
Ye bän sä hep aarêrim dooruluk.

Dua ederim, ama yok fayda,
Bulamêêrim bän aydınnık yolu.
Gezerim da, yaşêêrim da daada...
Hep gözlerim yıldızlana dolu.

Saman yolu götür beni gökä
Beni aşlak yıldızlan yapıştır,
Dayanacam: şılak dökä-dökä.
Bilerim aydınnık yakınıştır!

TUNUR GÖZÜM

Duman biyaz etinnän
Tä sarmaştı topraa.
Biz buluştuk seninnän -
Sän istedin kaçmaa.

Sän türk dilli çocuksun,
Bana da bu läázım.
Tatlı geler duysana
Bana o türk lafın.

Lafetmeyelim rusça
Biz ikimizdä türk
Lafedelim üzбекçä
Annırım ban, şükür.

Hastayım türk dilinnän
Güler beni dünya.
Ahmak seni ederim
Soruş sora-sora.

Türk dilleri benimnän
Bütün yaşamama.
Benim altın dilinnän
Salt ileri çıkmää.

Türk bilgici olurum
Herliyim başka? Ölüm!
Bir aaç gibi kururum.
Tunur kara gözüm.

Geldi vakıt, evladım,
İleri git, yap adım.
Tak gökâ gök bayraa,
Sünmesin türk ocaa.

Ver Kurda ses, evladım,
Kalbindän çıksın yalın.
Kıvılcın daalsın ondan
Sevinsin Ana Vatan.

DÜŞMÄ YERÄ

Düşmä yerä, yıldız,
Düşmä zerä ölecän.
Sän orada yan yıldız
Demä bensiz süneçän.
Düşmä yerä yıldız.

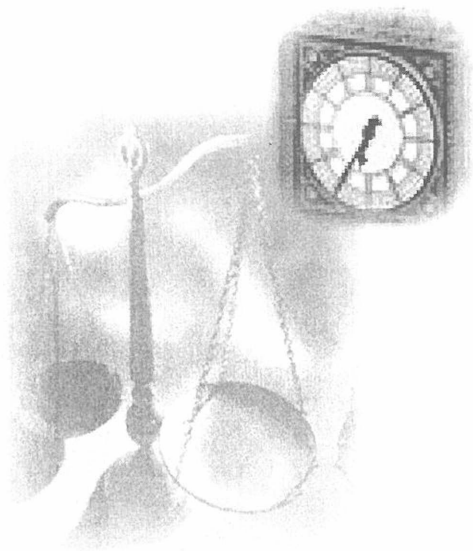
Sünmä, yalpak ateş,
Sünmä zerä biteçän
Sünmä, savaş, kaavileş!
Gelecäk, bak duşman gecän
Sünmä, yalpak ateş.

Düşmä yerä yaprak,
Tutun orada çetin.
Düşecän- olacan toprak
Bil, ani sän gittin
Düşmä yerä yaprak.

Sünmä, benim canım,
Sünmä zerä ölecän,
Dartma zehir sancım.
Sünmä zerä gideçän.
Sünmä benim, canım.

Men Türkem. Türk menem
Uluyam.
Ululuğum dağlarlan ölçülür,
Ululuğum daşlarlan ölçülür.
Mutluyam.

*KİRPİYİMÄ
ASILDI GEÇÄ*

Neye görä dünya hep alatlêr?
Neye görä gözüm bakêr geeri?
Ne sa kaldı! Gün rengini diişer,
Uzaklaşêr yıllar, göktä bırakıp yeri.

Dilimneşer hava... insan da içindä
Annamêr ne oldu. Kimä kaldı borçlu?
Ak giyimni Güllü yıldız içersindä
Küplär dä yanında nelerlän sä dolu.

Kauştu üreemdä güneş,
Göklerdä dalbındı ateş.
Bu dünyada bän bir kırıntı,
Ama güneş bendä saklandı.

O sabaaleen bendän duacak
Genä yerdä yanacak ocak.
Büük kilimdä bän bır asıntı...
Bu aydınnık üreemdän sızıntı.

Üstümä yatmıştı karannık
Bän uyurdum, o saydı buvaardı.
Ensemä yamanmıştı artık,
Şu tekin soluumu durgudaardı.

Bir bulut gibi, necä şeytan,
O girmiş duvardan içeri.
Bän sandım ki, öleerim taman,
Allahın işittim sesini.

Tepinärdim bän nicä damar,
Aarmıştı artık ellerim,
Fikirim, taa tezlää yalvar...
Tutuşmuştu konur gözlerim.

Uyandım... gözlerim bakêr,
Yorganım tenim üstündä,
Canım sanki bendän çıkêr...
Bir damnayım deniz içindä.

Bän giderdim yalnız, şüşedän,
Karannı biraz bozaardı şılak,
Ayaklarım süzülärdi heptän,
Bän gidädrdim suda kaçarak.

Hey, yazık, ani yol bitti,
Canımda delirer sinek,
Araba bana sesetti...
Ne için gecelär siiräk?

BÄN YALNIZ

Ne islâ! Bän yalnız,
Dört duvar hem dä bän:
Bir kafa, bir fikir,
Bir yazal, bir masa,
Bir tefter hem bir el.

Tavanda bir yıldız.
Tutunêrım ondan...
Şafk, sadâ biraz itir,
Koy beni sınıra.
Başlaycam, sän salt gel.

Bän beenerim, açan bän yalnızım
O zaman fikirlar çok serbest.
Pek islâ, açan ben kahırsızım.
O zaman bendä var çok kuvet.

Bän yalnızım. Bän genä yalnızım.
Tä fırlêêr aazımdan şiirlär.
Kahırsızım..., açan kahırsızım
O zaman «Pegas»ım bana gel!

SÄN HEM BÄN

Deniz boyunda kişilär
Kim onnar? Sän hem bän. Bän hem sän.
Deniz içindä gemilär.
Kim orda? Bän hem sän. Sän hem bän.

Dut aacın altında gençlär.
Kim onnar? Sän hem bän. Bän hem sän.
Balanmış bireri ecellär.
Kim onnar? Bän hem sän. Sän hem bän.

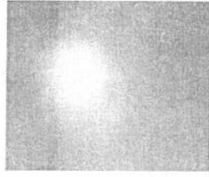
Sarmaşmıştı iki cancaaz.
Kim onnar? Sän hem bän. Bän hem sän.
Havada öpüşer kaarcaaz.
Kim onnar? Bän hem sän. Sän hem bän.

Kumnukta iki-üç uçacak
Kim onna'a duuduran? Sän hem bän.
Skemnedä tä iki ihtiyarcık...
Kim onnar? Bän hem sän. Sän hem bän.

Elini uzat bana, fidan,
Bän sana bir dost, bana inan.
Dost bän kuşlara, hem kurtlara,
Dost bän büs-bütün cannılara.

Dostum bän daanık Vatanıma,
Dost bizim o boş tükannara.
Dost bän zihirli o denizä,
Dostum bän sizä hepsinizä.

1991

Yeşil kırlar, geniş kırlar,
Kayış-yılan uzun yollar.
Yollanmışlar ak bulutlar
Onnarı koolêêr lüzgar.

Ya sän, kırdä kuru çiçek
Ne düşünersin, ya annat,
Lüzgar mı çok koydu köstek?
O mu yaptı seni sakat?

Güneş sä bir yalpak Ana
Öper oklarinnan kırı.
Savaş, çiçek, doorulmaya,
Açan güneş göktä sarı.

Bän taa ölmedim, bän taa diriyim.
Allahım hep verer ürek.
Ban yaşêêrım, solêêrım, gezerim,
Beygirin kuyruunda bän sinek.

Tä beygir ürkündü... kaybeldi iz
Bän onun kuyruunda sinek.
Burnumuzlan girdik gazetä biz...
Eh, batsa ayaana çökelek.

1991

Sanki yıldızlar aucumdaydı
Okadar yakındım bän gökâ.
Sanki yıldızlar bana yapmıştı
Üzümâ kara lekâ, biyaz lekâ.

Sanki yıldızlar aucumdaydı,
Onnara dilek mi edeyim?
Dünyalar bana karşı kalkmıştı.
Nerey, nerelerâ gideyim.

Bän sandım yıldız aucumdaydı,
Osaydı bir parçacık kömür.
Elimi delmiş, kannar akardı
Erinmiş kalay olmuş demir.

Sanki yıldızlar aucumdaydı...

1995

Titirerdi karannık aydınnık gözlerimdä.
Seslenerdi ay hem gök yerleşip sözlerimdä.
Dolaştı sancılarım, acıdıp damarları
Fikirim sa aldadêr, deyştirip boyaları.

Kirpiimä asıldı gecä...
Duygular nası tel incä.
Önümdä meydannar karardı,
Geç kaldım aalamaa, geççä.

Üzümä boz çarşaf atıldı,
Aydınnık geceye satıldı,
Kirpiimä asıldı gecä,
Yıldıza fikirim takıldı.

Annılar bireri uruldu
Kısmetten bakışım kuruldu...
Aydınnık geceye satıldı,
Fikirim içimdä kauştı.

Kirli gölcüktä titireer yıldızlar.
Biz meydanda ikimiz.
Fikirim karıştı, yollandı bulutlar
Dondum da kaldım dilsiz.

Neredä yer şindi, neredä gök?
Ey Tengri, annaştır bana.
Bän bayıldım. Aklımı Allaam sök.
Koy fikiri sınıra.

Baktım bän senin o kara gözünä.
Orada titireer yıldız.
Duygular sanki tel sarmaştı güüdemä...
Bän kaldım akılsız, akılsız.

Başımın kapusu kapandı
Arıyı orada susturup.
Cüüsümü çatallar sapladı
Bu kaavi canımı korkudup.

Ürkündü o kara kanım,
Kauştı gür canım içimdä,
Dikinä kalkındı saçım
Üreyim kopuştı cendemä.

Başımın kapandı kapusu,
Kilitlär asıldı imiyimä.
Ko gelsin duygunun duygusu
Bän kurbanım aydın sesinä...

Ko aksın kırmızı kanım
Şiirlerlän belä-belä,
İnsanı zeeblesin lafım,
Kılıçlar konsunnar güüsümä.

Kül benim canımdan kaldı.
Bir auç kırmızı külcääz.
Bân öldüm, cancaazım yandı,
Ruhumdan sa duudu gülcääz.

O gülü bak tä o kütüktän,
Sän kopar da götür odana.
Yalvarêrim, brak onu serbesttä
Hem taa bir: sok onu canına.

Acıtmaycak hiç çalılar
Bil,onnar hem kaavi hem yalpak.
Canıma hiç olamaz zarar,
Çalılar öpüşer aalarak.

O zaman gelecek, bunu bil.
Duvacak taa böylä bir kız,
Olacak bu Güllü Karanfil,
Angısı olacaktır yıldız!

Korkutma beni, sakındırma
Ödeşmä benim için sän.
Bendä korkuyu uyandırma,
Anna: kendim ödeşecem.

Maavi göktä biyaz yıldız
Bän kismetli. Bän yap-yalnız.
Sokak bom-boş. Bir aaç hem bän,
Arabalar, taşlar, gölgem.

Bu geceyi bän ilk kaptım,
Aydın meydannarı braktım.
Kavak acı tüü kolverer.
Benim fikirimi tutêr.

Salkım acı açmış yolda,
İki sarfoş yol boyunda,
Köpek tä önümü geçti...
Bütün soluu güüsüm içti.

Ayaklarıma taşlar batêr
Nedän sä canım sıkılêr.
Bän yetiştim. Maavi göktän
Bulut inmiş döşeciymä.

Maavi göktän kaydı yıldız.
Kismetliyim, bän yap-yalnız...
Saat üç! Lääzım saaollaşmaa.
Üreem gitti uyuklamaa.

Aardıma takışma canavar,
Torbacım benim boş.
Bir tefter, bir yazal –bukadar.
Fikirim pak sarfoş.
Duygular sa üüsek, batal.

Ban iyldim dokunmaa otçaaza,
Da sandım ki diydım gökâ.
Uzandım bir yeşil dalcaaza –
Tabiat aldattı – gölgâ!

Uzandım o çalan kuşa,
O saydı bir küçük taşcaaz.
Uzadıynan haliz taşâ
Fırlayıp, kaybeldi kuşcaaz.

Bän doydum yalnızlık sesinä,
Saklayıp canımı cebimä,
Bän seninän geldim görüşä.
Duyguyu ükleyip sırtıma.
Boz göktän ayırıp fikiri,
Yetiştim bän senin yanına,
Çünkü lääm çalayım şiiri...

Almıştım kucaama bütün gökü
Gidirdim nerey sä uzaklara- uzaklara
Küsmüřtüm dünyaya, üreemä aar çöktü.
Tanrı da, tersinä - bana kalay döktü.

Gidirdim nerey sä uzaklara-uzaklara.

1999

Beni düşünmä.
Benim ürääm hep seninnän düüler,
Düşünmä.
Bir elimdä su, birindä susak.
Bir gözümdä ay, birindä toprak...
1999.

Süzüldü gözüm bulutlara,
Eridi yalpaklıktan canım.
Fikirim uçtu daalıklara.
Kalkındı tüüsüz şu kanadım.

Maavilik kabul etti beni
Kuş sandı beni dostlar-kuşlar.
Gün yaktı beni, ütüledi.
Orada benim şindän sonra kışlam.

Orada gelir o ecelim,
Orada bulurum kısmedi.
Ama neçin sä benim elim,
Dayma, dayma uzanêr geeri.

Orayı pisli topracıma,
Orayı – diil bireri başka.
Salt orda doyurum acıma.
Canıma taktırmırım damga.

1992

Senmisin, yalnızlık, hadi gir odama.
Bän sensiz sıkıldım, bilermisin?
Gir da söylä bir fikir kulaama,
Bän sensiz acıktım bileermisin?

Annêrmısın, yalnızlık, gir benim sesimä.
Lääzım duyulsun o, bileermisin?
Gir da kuvet ver benim dilimä,
Bana şindi zoor sän bileermisin?

Yalnızlık, büük taşlar yıkılêr üstümä,
Bunu canabin, bilermisin?
Gökteki yıldızlar kül seper üzümä.
Sän bana yardımcı gelirmisin?

Yer mi teprer?
Gün mü öper?
Asıldı ak parça gözümä.

Söz mü çikêr?
Yaş mı akêr?
İynelär saplandı önümä.

Gün mü geldi?
Saat mı geldi?
Sendilär meydanda güllär.

Toprak mı daaldı?
Ecel mi yandı?
Bän ölerim, dünya öler.

Dünya karıştı.
Uyku yaklaştı
Kaybelerim kara tozda.

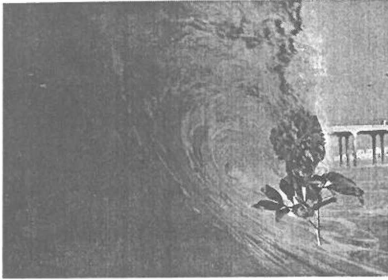
Damar uyvaştı,
Kanım dolaştı,
Can yerleşdi buvazda.

Lüzgar sanki demir elli insan
Büker incä belli fidannarı
Bütün aazınnan tükürer sarı yaprakları.

Kaybelerim dipsiz yollarda
Şaşırdıp Allahtan kendimi.
Yok toprak ayaamın altında
Buluda bän attım güüdem.

Ayaamın sesini duyêrım,
Savaşêrım durmaa yerimdä.
Göklerdän gürültü bekleerim...
Bän gölgeyim gölgä içindä.

Dalgalar yuvarlêêrlar beni kumnukta
Sanki bir ufacık sedefçii.
Aarlım evimdä, cancaazım havada...
Önümdä karanfil çiçecii.

Aar geler kalbimä,
Aar geler elimä.
Aar geler imiimä,
Ama aarlıksız duramam.

Aar geler düşümä.
Aar geler sözümä.
Aar geler güüsümä,
Ama öylä uyuyamam.

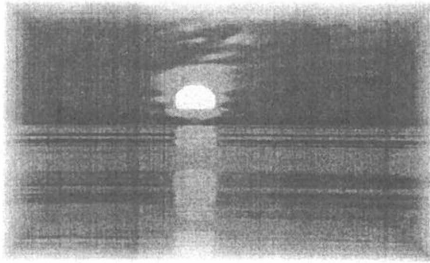
İlin gelmez kalbimä,
Kolay gelmez sözümä,
İlin gelmez elimä...
Ne yaşırım, ne da solurum.

Kimsin sän? Tanrıdan mı geldin?
Osa aydın düşünmekmisin
İmiymä sanki kül indin,
Bän gibi sän dä kuvetmisin.

Annaştır. Terledim, ölerim.
Başıma sarıldı tellär.
Sarfoş gibi ayıkkana gezerim
Biri-birinnän sözleşti sözlär.

Perdenin aardında durêrım,
Saklanêrım kendi-kendimdän.
Karannık boşluktan sakınêrım,
Sakınêrım kendi sesimdän.

Mantar toplamaa daalikta yalnız
Bu en iyi zanaat bendä.
Aklım dinnener- gideerim lafsız,
Salt gaarga baarêr tepedä.

Aktı gözüm denizä,
Kalbim karıştı sözä.
Kulaamı yardı Aksu...
Yaklaşêr mı Günduusu?

Yalınnar yaktı canı,
Ayaz durguttu kanı.
Aazıma kantar kondu,
Nasılsın ruhum sordu.

Yaklaşêr mı Günduusu,
Sorma bana kız Aksu.
Gözüm aktı denizä,
Kalbim katıştı sözä.

1992

Gözümün içindä kaynarcaklar kurudu
Unuttun mu beni? Gözüm resimä sordu.
Karıştı açık renklär kap- kara benizlerä
Kauştı gecä hem gün girip biri-birinä.

DUMAN

Tunuk çizi bizi hep ayırdı,
Bän yaklaşêrdım, o ötä kyaardı.
Ötäanda ne? Bilmezdim, annamazdım,
Geçirim çiziği gidip ötä, sanardım.

Çizi uzak hep, sän da oradasın,
Engel eder baygın soluk. Bıkırsın,
Ama kalın çatı bizi sarmaştırdı...
Ürekleri. Tennär sä ayırđ kaldı.

Yap dediyimi tunuk çizi, vazgeç!
Kara duyguları biyazdan sän seç.
Var umudum ki, kaybelir duman
Gözlär dä buluşur sanêrim o zaman!

Yayıldı meydannar önümdä
Bülbüllär sustular sesimdä,
Al güllär küstülär başçedä
Nerdä, ne kauştı? Ne oldu?

Daralmıştı geniş canım,
Durgunmuştu kaynar başım.
Karışmıştı kül hem kanım
Ne oldu? Fikirim hem dünya kauştı.

1992

Bän genä bakêrım koyu karannaa,
Sanêrım bişey görecäm.
Canım aldanêr. Girdim zarara.
Korkêrım geeri döncem.

Karışêr fikir
Nerey sa uçêrim.
Etlirim demir –
Taş gibi olêrim.

Sanki türk taşı
Deliktan sıvêrim.
Allaha karşı
Duva sıralêrim.

Bozulêr akıl
İçerdän çıktıycan.
Yıldırım, takıl
Bana kauştucaan.

Karışêr fikir
Nerey sa uçêrim.
Etlirim demir,
Taş gibi olêrim.

Bän işiderim onun sesindä sesimi.
Çatlêr meydannar, tütünnär incelder belimi
Aydınnıklar! Aydınınun içindä aydınnar,
Peydalanêr. Genä daalêr kahırlar.
Peydalanêr, ama aydın umutlar
Karışêr karannıklan.

ŞAMATA

Şamata, kaçınmalık
Ne bu sokakta? Artık
Davul çoktan paldırdêr,
Babular kaç-kaçınêr.

Garmoşkalar yarışêr,
Sokak mancaya kokêr.
İnsannar da toplanmış...
Tanas bir karı almış.

Ya bak, naşa sırdêr,
Dever maazaya bakêr.
Koltuun bacaklar durmaz,
Çüveer artık üç saatçaaz.

Gelin sırt eşinâ,
Bal koy acı dilinâ.
Kayınna şen, sevinçli.
Kaynata sa içkili.

Naşa, dever hem koltuk
Olmuşlar sarfoş-kütük.
Davulcu ur hızlıca,
Gümbürdesin «kadınca».

Komuşu da sevineer,
Şarap içer, paça iyeer.
Budu almış aykırı
Dever hem onun karı.

Sarmalardan boş çini...
İyeceklar bir sini
Naşa hem onun uşaa
Kocası kalmaz aşaa.

Zavallı bu kavurma
Olmuş haliz dondurma.
Ama kaynata onu
Bitirdi bura-bura.

Ya brakın sofraları,
Çıkalım biz dışarı,
Davulcu, ur hızlıca,
Çüüdür, çüüdür «kadınca».

Duvarlar abanardı biri-birinä
Sarmaşmıştı tellär bireri
Lüzgärlar takılêrdı tekin imiyimä,
Süpürüp bozduu izleri.

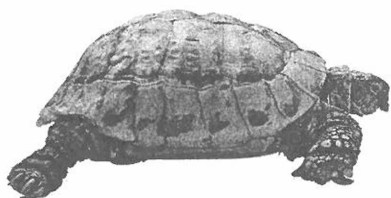
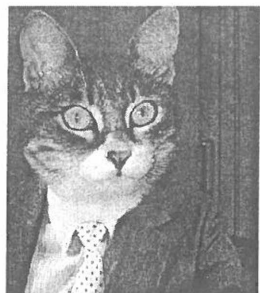
Uzaktan, asirdän, Bozkurdun raatsızlı,
İlişti tıkanır kulaama...
Bän gelip kendimä, unudup darsızlı
Odamda giriştim aalamaa.

1991

ÇİZMÄ KADAR

BOYLARI

(uşaklar için)

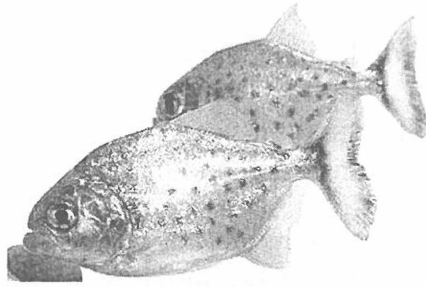

Kedi, kedi mäulama,
Uşak gibi aalama
Herersi dolu sıçan
Kaçarlar korkusundan.

Kaplunbua, kaplunbua,
Nereyi yollanmışın?
Ne iyersin acaba?
Taş gibi kalmışın.

Pisi, pisi, sän şımarma,
Palalarımı toplama,
Oyuncaklarıma sokulma,
Tuzaklara da tutulma.

Kirpi, kirpi, kirpicik,
Sırtı dolu iynecek.
Korkudersın hepsini,
E-ey, saplama elimi.

Balıcak, balıcak,
Sarı güzel kuyrycak,
Sarı altın kapçıklar,
Pak aksın sana sular.

Şindi duydum geldi kış
Buz-çini yollar.
Aaçlar da donanmış
Dallarda kaarlar.

1990

PİLİCİM BENİM

Pilicim benim iyer çok,
Yok ona vermää ne, yok.
Kendi payını iyer,
Benim payımı ister.

Pek beener o almacık,
Hem paşoylu koçancık.
Pek beener tatlı üzüm
Vereyim ona güzün.

Al, be Kosti kavalı,
Doldur seslän kırları.
Foruya topla insan,
Uyansın bütün Vatan.

Şennensin yeşil Bucak.
Sırıtsın her bir sokak.
Gök-ana baksın yerä.
Yaamur yollasın bizä.

Ses gitsin iraa-uzaa...
Te kismet gagauza.
Lumburdasın ortalık.
Duyulsun: var kardaşlık.

Foruya toplan, insan,
Oynasın bütün Vatan.
Al be, Kosti kavalı
Doldur seslän kırları.

«ÇİZMÄ KADAR BOYLARI»

Benim babam beener şaka,
Anam olêr ona arka.
Maalâ dolu küçük uşak,
Tozdan görünmeer hiç sokak.

Açan olêrız biraz aylak,
Babam geleer kaçarak:
- Yavrular ya kalkın tez
Oyuna olur haves.

Çizmä kadar boyları
Çüm-çüviylär yukarı,
Erkencilär. Sabaadan
Yaygara karannıktan,

Suratları kırmızı,
Ter akêr dizi-dizi.
Hastalanmaycaklar hiç,
Olacaklar kaavi, dinç.

Benim babam beener şaka,
Olêrız biz ona arka.
Koparttık biz bir gülüş
Çık oyna, annat cümbüş.

1988

TURGAY SESİ

Tä genä gün başlêr topraa
Yalpak elinnän yısıtmaa.
Turgay sesi öter iraa...
Bitir, millet, sıralamaa!

Sän, kuşcaazım, kesmeysin
Can durgudan türkünü.
Ko insannar sevinsin,
Şannayıp yeni günü.

Tarafımıza götür
Selâm, kısmet uzun ömür!
Yaşamamız isteriz biz,
Olsun bu dünyada cenksiz.

1987

İSTEYİŞ

İstemeerim bu dünya.
Kara tütünnän tütsün.
İsteerim bän ana küüdä
Horozun sesi ötsün.

İstemeerim aalasin
Zoorluktan uçacıklar.
Ko bu dünyaya kalsın
Dirlik hem büük kısmetlär.

Sebepli sular aksın
Kudretli Bucaamıza.
Güleeräk alatlasın
Uşaklar kucaamıza.

1987

Var çok insan bu toprakta
Şiret, islâ, kızgın,
Cömert, lafçı, kıskanç, ama,
Sân susandan sakın.

İki üzlü candan sän kork,
O zehirli mantar.
Dışı gözâl, içi sä yok
İçi zivit, katran.

İnsan var sanki bir ardey,
İnsan var - bir köpek.
Bu insannar islâälara
Koyêr haliz köstek .

Küyüm benim masalda.
Herersi biyaz.
Suyu, ani saçakta
Büülemiş ayaz.

Buzlan gömülü derä.
Kızaklar hazır.
Bak cingilmeysin, zerä
Buz da kırılır.

Soluunu sıkır ayaz,
Kapa aazını.
Sanma, ani şindi yaz,
Koru canını.

1990

Kaar yayar pança-pança
Ortalık sa buz-sırça.
Uşaklar doymaz kaara
Sevinç gelmez sınıra.

Kirpiimä konu kaarcaaz:
- Yaşaman olur pek az.
Eer solursam üstümä
Dökülürsün üzümä!

Yalabêr bütün toprak,
Zavallı aaçlar çıplak.
Küsülü durar kuşlar...
Ama ko yaasın kaarlar.

Ko kaarlar yaasın bizä
Bereket hepsimizä.
Dostluk dünyaya kalsın.
Bozukluu ayaz sıksın!

DEKABRİNİN YALANNARI

Gelirkän şkoladan evä
Etiştim bän maalemä
Kaldırdım bän kafamı
(Daadayım biraz gamımı)
Gözüm düştü fidana
Nesä girdi canıma.
Kuşçaazların sesleri!...
«Yaza girdiniz ileri!
Sevinmeyin pek okadar...
Bän sizä büük kafadar,
Süleyim sizä saklı
Kış günneri sayıklı,
Kış taa şindi çekeder,
Kuvedi elä alêr.
Güneş sizi aldadêr,
Vakıtsız sevindirer!
Sevinin, yok bişey ki suuk
Sevinin! Gölcüklär donuk.
Siz dayanêrsınız suuga!»
Geldi üstümä büük dalga...
Kuş dalgası üstümä.
Şevindiniz üzümä?
Baarışmayın pek okadar,
Bän sizä büük kafadar!

1988

YENİ YIL

Aç dostum, tokatları
Getirdik yeni yılı,
Ya baala köpekleri
Dalamasın bizleri.

Biz isteriz çok yıla,
Gidelim hep kol-kola
Cömertlik, islâlık, kısmet,
Sofrada biyaz pesmet.

Allah versin şennik, dostluk,
Gelmesin evâ prostluk.
Urun sık-sık çannarı
Ey, sallayın trakayı.

AY VASIL

Ay Vasil geldi bizä
Ver kısmet hepsimizä.
Yetiştik biz bu günä
Şükür eder cümnä.

Yeni yıl yardım etsin,
Evlerä saalık gelsin.
Bereket olsun bu yıl,
Olalım ona mayıl.

Evlilər iyi yaşasın,
Uşaklar «hey-hey» gezsın.
Gençlər bu yıl evlensin,
Keninä eş edinsin.

Ay Vasil geldi bizä,
Tä kısmet hepsimizä.
Sallan traka hızlıca,
Yukarı çüü «karaca».

13 yanvar,
Yeni yıl eskiycä, 1991

APRİL

Kaar yaadı çan aprildä
Bu da şindi iş mi ne?
Batak oldu maaledä,
Oturêr hepsi evdä.

Ya şindi düşün biraz
Neçin yayêr o biyaz?
Artık kuşlar da döndü.
Sıcak olacak dendi.

Zerdeli aacı açtı,
Suan – sarmısak çıktı.
Herbir otçaaz yeşerdi.
Güneşçik sevindirdi.

Genä tundu sarı ay...
Ki yaayêr kaarlar buray,
Belli kış bizdän kaçêr,
Mart eteyini silker.

ANAMA

Mardın sekizi yaklaşêr,
Kuşlar yenidân uçuşêr.
Onuştan ki, kaarlar ereer,
Vatanıma mart gelir.
Bu büük yortu- Ana yortu;
Şükür Siza Analar!
Siz açtınız bizä yollar,
Üürettiniz yaşamaa,
Ekmek fırında yapmaa.
Şükür analarımız
Paalı insannarımız!
Sincir gibi geçer yıllar,
Kocêêr bizim analar.
Ama kocamêr onnarın
Kavi, cömert cannarı.

1998.

OKTÄBRİ

Güz gelir, suuklar urêr
Kırda suvan toplanêr.
Toplanêr artık üzüm,
Seviner benim gözüm!

Topladık bereketi,
Tä kaarlar da çeketti
Düştüünän boydan boya,
Alêr kırı uykuya.

Güllü Karanfil.
Sanki yıldızlar aucumdaydı...

Bakı - "Nurlan" - 2005.

*Yığumaga verilmiş 19.11.2005.
Çapa imzalanmış 06.12.2005.
Şərti çap vərəqi 6,5. Sifariş № 729.
Kağız formatı 60x84 1/16. Tiraj 200.*

*Kitab «Nurlan» nəşriyyat-poliqrafiya müəssisəsində
hazır diapozitivlərdən çap olunmuşdur.*

Direktor: prof. N.B.Məmmədli

E-mail: nurlan1959@rambler.ru

Tel: 497-16-32; 850-311-41-89

Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev döngəsi 8/4.

Güllü Karanfil 1972-ci yılda Gagauz Yerinin Tülü küyünde duudu. Orta okulu orada bitirdi. 1987-ci yılda, 7-ci sınıftaykan okullarda gagauz dili başlada üüreilmaa, o zamandan bu kız yazalı kendisine dost etti. O yıllada şiirleri «Ana sözü», «Panorama» gazetalarındı tiparlandı. 1990 cı yılda orta okulu bitirdi «Panorama» gazetasında yazarlık etmaa başladı. Rus dilli gazetada Güllünün gagauz dilinda yazılın yazıları çok beenilmışti.

1991-ci yılda Komrat Devlet Universitetini milli kültür fakultetina girdi. 1992-ci yılda Bakı Devlet Universitetine geçti.

1997-ci yılda Dou Bilimnar fakultetinin Türk hem Azerbaycan dili fililogiyası bölmesini bitirdi. Bu arada İtanbulda, Bakuda gagauz diliylan baalı bilim yazıları tiparlanmaa başladı

1998 ci yılda Azerbaycan Milli Elmlar Akademiyasının Dilcik İnstitutuna çaaradı. Şindiya kadar oranın türk dilleri bolmesinda işleer. Doktor aadını kazanmış Güllü 30 yakın bilim yazıların, Azerbaycanca-Rumınca sözlüün, avtorudur.

2005 Güllü Karanfil 13. Hazar Şiir Akşamlarında yer aldı, iki baaşış kazandı. Şiirleri Türkiyeda, Azerbaycanda Gagauz Yerinda tiparlaner.

Bu şiir kiyadı birinci kırlangıtır. Var umut, ani geerisi da gelecek. Şiirlerin konusu Vatana, dila, halga sevgidir. Güllü Karanfil evli, Oğuzhan, Aydın aadlı çocukları hem Aydan aadlı kıızı var.